

Reglement for Telsys luen:

Som du sikkert vet så **holder Telsys hodet kaldt for deg.**

Dette betyr at Telsys holder hodet kaldt når uhellet er ute og at du kan bruke lue for å holde deg god og varm!

Vi er stolte av å presentere **Telsys luen** som du nå har foran deg. Samtidig synes vi det er viktig å presisere noen kjøreregler som gjelder for denne:

Man må som grunnregel huske på at luen slett ikke bare er et plagg som skal beskytte hodet, men et verdighetstegn som er satt i etikettens tjeneste. Hensynet til det praktiske og det høflige kommer derfor ofte i konflikt.

Lueritualet i praksis:

La oss resonere oss fram ved å følge Jarle hos Telsys på hans ferd en tilfeldig formiddag. Han setter luen på idet han går ut av leiligheten, og har den altså på i trappeoppgangen. Også ute på gaten har han den på, bortsett fra når han hilser på damer eller på eldre og mer fremtredende menn. Så går han inn på postkontoret. Foran luken er det kø, og han står med luen på. Han kommer omsider fram til luken og blir ekspedert av en kvinnelig funksjonær. Det er ingen sted han kan legge fra seg luen, så han beholder den på hodet; men idet han går, løfter han på den og sier takk. Så går han inn i banken. Her er det ingen kø, og det er god plass på den brede disken, så da hans tur kommer til å bli ekspedert, tar han luen av og legger den fra seg.

Senere går han innom kjøpesenteret. Heisen er full, og han beholder luen på. Han tar den heller ikke av i den lange korridoren, men idet han går inn på senterkontoret, tar han den av. Han setter den på idet han går ut i korridoren igjen; men i heisen nedover er det bare en dame foruten ham selv, og han tar luen av.

I kjøpesenteret beholder han luen på. Han stanser foran en disk, en ekspeditør kommer bort til ham, og han tar luen av.

Endelig går han inn på Kjøbmandsgaarden for å hente sin mor som er på besøk. Ved resepsjonsdisken tar han luen av og spør etter fru Steinsland. I heisen og oppe i korridoren har han luen på; men da han sammen med moren forlater rommet hennes igjen, holder han luen i hånden både i korridoren og i heisen og nede i vestibylen. Ute på gaten setter han den på hodet; men da han tar plass ved siden av moren i en drosjebil, tar han den på ny av.

Man kan kanskje få inntrykk av at det dreier seg om mystiske ritualer og hemmelighetsfulle seremonier. Litt bedre blir det når vi sammenfatter lueritualet slik:

Utendørs har man luen på hodet. Innendørs beholder man den på når man er underveis til et sted og kjenner seg som en av mange, men tar den av når man snakker med en dame eller med en mann man ikke kjenner så godt – unntatt i de tilfellene da dette ville være svært upraktisk.

Slik vil i hvert fall luereglementet bli lettere å praktisere enn om vi skulle gi oss til å sondere mellom private og offentlige bygninger og heiser og korridorer. Og for at man skal kunne

forstå at det virkelig finnes en logikk i regelen, vil vi si:

Hvis en mann føler seg alene, som en tilfeldig person blant alle de andre som myldrer gjennom butikker og korridorer, og som sitter i sporvogner og på busser og forstadstog, beholder han luen på innendørs akkurat som om han var ute.

Men hvis han føler seg sammen med en eller flere innendørs, for eksempel i en heis eller en jernbanekupé, tar han luen av selv om han ikke kjenner dem. Det samme gjør han når han snakker med folk innendørs, unntatt hvis det er tydelig upraktisk å ta luen av.

Hilse med luen:

En mann skal ta av seg luen når han hilser på en dame, på en som er eldre enn ham og på en som er mer fremstående.

Videre skal en mann ta av seg luen når fedrelandssangen blir spilt, og når det norske flagg blir heist eller firt, når et begravellesfølge passerer, og når en annen mann tar av seg luen for ham.

En mann som går sammen med en dame, må alltid ta av seg luen når han hilser.

Jevnaldrende eller jevnstilte menn trenger ikke ta av luen for hverandre.

Luen gripes i toppen og man stryker luen av hodet med den hånden som vender bort fra den man hilser på, for at ikke armen eller luen skal skjule ens ansikt for den andre. Fordi vi har vikeplikt til høyre, strykes luen oftest med høyre hånd når man hilser på en man møter. Det er dog viktig å huske på at hvis det er meningen å håndhilse, må luen strykes med venstre hånd, slik at høyre er fri til å gi håndtrykket.

Når man har strøket av seg luen for å hilse setter man den så på plass igjen. Det er en smaksak om man samtidig vil bukke – mer eller mindre lett – eller bare nikke eller holde både overkropp og hals fullstendig rett. Det er i virkeligheten et spørsmål om personlig stil; for der ens vesen – ansiktsuttrykket og kanskje i enda høyere grad holdningen – som uttrykker hvor ærbødig eller lite ærbødig man hilser på den andre.

Vi i Telsys setter pris på at dette reglementet respekteres og håper samtidig at du får stor glede og varme av Telsys luen!